

Traité Baba Metsia

Michna 12 - Chapitre 9

אחד שכר הארץ ואחד שכר הארץ בבהמה,
ואהחד שכר הכלים,
יש בו מישם (דברים כד,טו) "ביוomo תתן שכרו",
ויש בו מישם (ויקרא יט,יג) "לא תלי פעלת שכיר אתה עד
בקר".
אמתני?
בזמן שתקבעו.
לא תקבע,
אינו עוצר עליו.
המקהו אצל החנוני או אצל השלחני,
אינו עוצר עליו.
השכיר נשבע בזמןנו, ונוטל.
העבר זמןנו, אינו נשבע ונוטל.
אם יש עדים שתקבעו,
בריה זה נשבע ונוטל.
גר תושב,
יש בו מישם "ביוomo תתן שכרו",
וain בו מישם "לא תלי פעלת שכיר אתה עד בקר".
(משנה יג)
המחלוה את חברו,
לא ימשכנתו אלא בבית דין,
ולא יכנס לביתו ויטל את משכונתו, שנאמר: (דברים כד,יא)
"בחויז תעמד, וקאייש אשר איתה נשאה בו
ויציא אליך את העבות החויזה".
כיון לו שני כלים,

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

נוֹטֶל אֶת וּמְחַזֵּר אֶת .
וּמְחַזֵּר אֶת הַכֶּר בְּלִילָה,
וְאֶת הַמְּטָרֶשֶׁה בַּיּוֹם.
וְאֶם מֵת, אַיְנוּ מְחַזֵּר לִיּוֹרְשֵׁו.
בְּתוֹךְ שְׁמַעַן בְּנֵי גָּמְלִיאֵל אָזָמֵר:
אֶת לְעַצְמוֹ אַיְנוּ מְחַזֵּר אֶלָּא עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם,
וּמְשֻׁלְשִׁים יוֹם וּלְפָלוֹן,
מוֹכְרוֹ בֵּית דִין.
אֶלְמַנְהָה,
בֵּין שְׁהָיָה עָבֵיה וּבֵין שְׁהָיָה עֲשֵׁירָה,
אֵין מִמְשְׁכַּנְנוּ אֶתְהָה, שְׁנָאָמֵר: (דִּבְרִים כד, ז)
"וְלֹא תִּתְּבַּל בְּגַד אֶלְמַנְהָה".
הַחֹזֶב אֶת הַרְמִים עֹזֵר בְּלֹא תַּעֲשֵׂה,
וְתַּיְבֵּשׁ מִשְׁמָן שְׁנִי כְּלִים, שְׁנָאָמֵר: (דִּבְרִים כד, ו)
"לֹא תִּתְּבַּל רַמִּים וּרְכָב".
וְלֹא רַמִּים וּרְכָב בָּלְבָד אָמֵרוּ,
אֶלָּא בְּכָל דָּבָר שְׁעֹזְשִׁין בּוֹ אֶכֶל נְפָשָׁת,
שְׁנָאָמֵר (דִּבְרִים כד, ו) "כִּי נְפָשָׁת הוּא חִבֵּל".

Les commandements : « Le jour même tu lui remettras son salaire » et « que le salaire du journalier ne reste point par devers toi jusqu'au lendemain » s'appliquent aussi bien à l'égard du salaire de l'individu qu'aux sommes dues pour la location d'un animal ou d'instruments. Quand cela ? S'il a réclamé de lui [le salaire] ; s'il n'a pas réclamé de lui [le salaire] il n'a pas transgressions [les prescriptions]. S'il l'a envoyé à un boutiquier ou à un changeur, il n'a pas transgressé les prescriptions. Un journalier qui réclame son salaire en son temps prête serment et reçoit le salaire ; si son temps est passé, il ne peut pas prêter serment et se faire payer. S'il y a des témoins [témoignant] qu'il a réclamé de lui [le salaire] en son temps, il prête serment et reçoit le salaire.
Quant à l'étranger païen, on [lui] applique le commandement : « Le jour même tu lui remettras son salaire du journalier ne reste point par devers toi jusqu'au lendemain ».

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

